

wydanych na podstawie rozporządzeń o ulgach celnych z dnia 23 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 74 poz. 430) i z dnia 30 października 1926 r. (Dz. U. R. P. № 112 poz. 650).

§ 3. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostaną oczone w czasie od dnia 1 stycznia 1927 r. do dnia 30 czerwca 1927 r. (włącznie) bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnem a ulgą, o ile tożsamość maszyn i aparatów zostanie stwierdzona przy oczeniu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-ym stycznia 1927 r. i obowiązywać będzie do dnia 30 czerwca (włącznie) 1927 roku.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
K. Niezabytowski

770.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 22 grudnia 1926 r.

o opłatach za świadectwa złotnicze.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. obszarów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470) tudzież rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. w sprawie rozciągnięcia wymienionej ustawy na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 64 poz. 570) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1922 r. w sprawie rozciągnięcia tejże ustawy na ziemię wileńską (Dz. U. R. P. № 69, poz. 619) w brzmieniu sprostowanem obwieszczeniem (Dz. U. R. P. № 104 poz. 971) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85 poz. 566) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 9 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. № 113 poz. 657) — art. 7 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 7 — 1) złotnicy, 2) handlujący wyrobami złotniczymi, 3) wytapiacze złota i srebra (rafinerzy) 4) handlujący złotem i srebrem w stanie materiału surowego i półsurowego, jak zlewki, sztaby, łom, metale dla celów dentystycznych i t. p., 5) zegarmistrze,

6) antykwariusze, handlujący starami złotem i srebrnymi wyrobami, 7) lombardy, sale licytacyjne i sklepy komisowe, 8) sklepy galanteryjne, dewocyjne i t. p., handlujące jakimkolwiek artykułem złotniczym, i wogóle wszystkie osoby, oraz firmy, wytwarzające przedmioty złote i srebrne lub handlujące temiż przedmiotami, obowiązane są złożyć we właściwym urzędzie probierczym raz na rok w styczniu wymagana deklarację i otrzymać świadectwo złotnicze.”

§ 2. Za świadectwo złotnicze pobiera się opłatę w wysokości jednego złotego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r. Równocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 31 grudnia 1923 roku o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 3 poz. 22).

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

771.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 15 grudnia 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie utworzenia samodzielnej gminy wiejskiej „Letnisko Brwinów” w powiecie błońskim województwie warszawskim i o zastosowaniu do niej przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

Na zasadzie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) oraz na zasadzie art. 72 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Miejscowości: Wieś Brwinów, wieś Brwinów Kolonja, folwark Brwinów, folwark Brwinów „Ogrody Słowackiego”, folwark Zatrudy, folwark Kępina, cegielnię Leonów, oraz parcele: wille „Brwinów Willa”, Iglica, wille „Brwinów Ogrody”, wille „Marynin”, wille „Borki”, wille „Węgrzynek”, Pszczelin, Janówek B. b. Gutulin, Murawinek, wchodzące dotychczas w skład gminy wiejskiej Helenów w powiecie błońskim, w województwie warszawskim, wyłączają się z wymienionej gminy i z miejscowości tych tworzą się samodzielną gminą wiejską pod nazwą „Letnisko-Brwinów”.

Linja graniczna nowoutworzonej gminy biec będzie następująco: od punktu przecięcia rzeczki „Zimna Woda”, z linjami granicznymi gruntów wsi Brwinów i maj. Parzniew biec będzie granicami gruntów wsi Brwinów i maj. Parzniew, granicami gruntów Pszczelina, Janówka B. b., Gutulina i Murawinka, a gruntami Otrębus; dalej granicami gruntów

Węgrzynka i Klementynowa do kopca granicznego na drodze Borki — Klementynów, dalej granicą gruntów Borków i Leśnej Podkowy (droga), granicą gruntów majątku Zatrudy i Leśnej Podkowy, dalej strumieniem granicznym (rowem naturalnym), granicami gruntów parceli „Brwinów Wille” i majątku Leśna Podkowa do drogi Żyrardów-Grodzisk-Warszawa; dalej granicami gruntów cegielni Leonów i miejscowości Turczynek do linii kolei żelaznej, dalej granicami gruntów folwarku Brwinów i folwarku Grudów, folwarku Brwinów i folwarku Kotowice, folwark Brwinów „Ogrody Słowackiego” i folwark Biskupice do rzeczki „Zimna Woda”, dalej wzdłuż tej rzeczki do punktu opisanego na wstępie.

§ 2. Do nowoutworzonej gminy wiejskiej „Letnisko-Brwinów” mają zastosowanie przepisy ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) dotyczące gmin miejskich.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

772.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 24 grudnia 1926 r.

w sprawie zmiany rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych o zastosowaniu do gmin wiejskich Mołodeczno i Postawy w województwie wileńskim oraz gminy wiejskiej Kamień Koszyrski w województwie poleskim uprawnień finansowych gmin miejskich.

Na zasadzie art. 72 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

Paragraf 2 w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 377) i w rozporządzeniach z dnia 12 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 72, poz. 416 i 417) otrzymuje brzmienie następujące:

„Termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oznaczony zostanie osobnym rozporządzeniem”.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

773.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącymi Państwu klęską powszechną

z dnia 14 grudnia 1926 r.

o rozciągnięciu mocy rozporządzenia z dnia 25 października 1920 r. w przedmiocie budowy i utrzymania studni na obszar województw: wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego, wileńskiego i części województwa białostockiego.

Na podstawie punktu c) art. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącymi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie budowy i utrzymania studni z dnia 25 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 102, poz. 667) rozciąga się na obszar województw: wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego, wileńskiego oraz powiatów grodzieńskiego, wołkowyskiego i gmin białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Naczelnny Nadzwyczajny Komisarz do walki z epidemjami:

Sławoj Składkowski

774.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 6 grudnia 1926 r.

w sprawie kompetencji kuratorów okręgów szkolnych: białostockiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego w zakresie mianowania, przenoszenia i zwalniania nauczycieli publicznych szkół powszechnych.

Na podstawie punktu 12 art. 4 ustawy z dn. 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. № 50, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kuratorom okręgów szkolnych: poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego przekazuje się prawo— w granicach obowiązujących przepisów służbowych— mianowania, przenoszenia i zwalniania nauczycieli publicznych szkół powszechnych.

§ 2. Wymienione w § 1 prawo przekazuje się kuratorowi okręgu szkolnego białostockiego w od-